

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/533/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415205301
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8415205301.1

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok v právnej veci žalobcu H., štátny občan G. právne zastúpeného Mgr. Mariánom Čupríkom, so sídlom Poštová 8, Košice, proti žalovanému Finerg International, s.r.o., so sídlom Stará Lesná 157, Stará Lesná, IČO: 36 511 391, o zaplatenie 118.584,88 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie vo veci **z a s t a v u j e** .

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 14. 7. 2015 domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 118.584,88 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo sumy 118.584,88 eur od 16. 7. 2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Žalobu odôvodňoval tým, že dňa 25. 2. 2008 uzatvoril žalobca ako kupujúci so žalovaným ako predávajúcim zmluvu označenú ako „Zmluva o uzavretí budúcej zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľnosti R#07/1“ (ďalej len „zmluva o uzavretí budúcej zmluvy“), predmetom ktorej bol záväzok žalovaného ako predávajúceho uzatvoriť so žalobcom ako kupujúcim kúpnu zmluvu na kúpu rekreačných apartmánov v areáli V. Slovenská republika. V žalobe tvrdil, že apartmánový domček v ktorom sa mal predmetný, v zmluve špecifikovaný apartmán nachádzať, v čase uzatvorenia zmluvy postavený ešte nebol, žalovaný ho ešte len mal postaviť, a to vo vlastnom mene, vybudovať a zariadiť v ňom jednotlivé apartmány a následne mal vlastnícke právo k dohodnutému apartmánu previesť na žalobcu. Podľa žalobcu sa v danom prípade jednalo o platne uzatvorenú zmluvu o budúcej kúpnej zmluve spĺňajúcu všetky kritériá v zmysle § 50a Občianskeho zákonníka a ak by aj súd mal za to, že platná zmluva o budúcej zmluve nevznikla, bolo by potrebné predmetnú dohodu zmluvných strán považovať za príslub plnenia, pre ktorý platný právny poriadok nepredpisuje špecifickú formu a ktorého obsahové náležitosti sa posudzujú v zmysle všeobecnej legislatívnej úpravy právnych úkonov. Žalobca v žalobe tvrdil, že na základe uvedenej dohody o tom, že žalovaný v budúcnosti žalobcovi odpredá konkrétne nehnuteľnosti platil žalobca prostredníctvom ním poverených osôb kúpnu cenu za predmetné nehnuteľnosti formou zálohových platieb na základe faktúr vystavených žalovaným, tak ako to vyplýva z predloženého prehľadu poskytnutého žalovaným označeného ako „Informácia o prijatých zálohách - J.“. Spolu tak žalobca podľa jeho tvrdenia v žalobe uhradil žalovanému titulom preddavku kúpnej ceny v zmysle zmluvy o budúcej zmluve sumu 118.584,88 eur, a to tak, že dňa 2. 4. 2008 žalobca žalovanému uhradil sumu 23.084,85 eur z ktorej bola suma 11.223,52 eur určená a žalovaným započítaná na úhradu zálohy kúpnej ceny v zmysle zmluvy o budúcej zmluve. Ďalej dňa 19. 5. 2008 žalobca žalovanému uhradil sumu 21.325,98 eur z ktorej bola suma 10.662,99 eur určená a žalovaným započítaná na úhradu zálohy kúpnej ceny v zmysle zmluvy o budúcej zmluve. Dňa 3. 7. 2008 žalobca žalovanému uhradil sumu 62.290,66 eur z ktorej bola suma 30.704,02 eur určená a žalovaným započítaná na úhradu zálohy kúpnej ceny v zmysle zmluvy o budúcej zmluve. Dňa 31. 10. 2008 žalobca žalovanému uhradil sumu 61.927,87 eur z ktorej bola suma 29.987,50 eur určená a žalovaným započítaná na úhradu zálohy kúpnej

ceny v zmysle zmluvy o budúcej zmluve. Dňa 7. 5. 2009 žalobca žalovanému uhradil sumu 40.031,93 eur z ktorej bola suma 18.150,70 eur určená a žalovaným započítaná na úhradu zálohy kúpnej ceny v zmysle zmluvy o budúcej zmluve a dňa 28. 5. 2009 žalobca žalovanému uhradil sumu 32.485,66 eur z ktorej bola suma 15.730,60 eur určená a žalovaným započítaná na úhradu zálohy kúpnej ceny v zmysle zmluvy o budúcej zmluve. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že v priebehu trvania vzťahu žalobcu a žalovaného ako účastníkov budúcej kúpnej zmluvy došlo k určitej modifikácii ich vzájomného právneho vzťahu, a to jednak z dôvodu žalovaným tvrdenej potreby dofinancovania výstavby oproti pôvodne dohodnutej kúpnej cene, ako aj z dôvodu, že žalovaný nebol pripravený ukončiť stavebné práce a protokolárne odovzdať predmet kúpy a splniť si ostatné povinnosti v zmysle zmluvy o budúcej zmluve v dohodnutom termíne, ani vo viacerých, žalobcom dodatočne mu poskytnutých termínoch. Žalobca v žalobe uviedol, že podľa evidencie katastra nehnuteľností v priebehu roka 2013, pravdepodobne v období medzi 5. 7. 2013 až 15. 7. 2013 došlo na základe „zmluvy o kúpe nehnuteľností č. G.“ k prevodu vlastníckeho práva k predmetnému apartmánu zo žalovaného na nového vlastníka - spoločnosť JAKOR, s.r.o., so sídlom Pod Dolami 838, 083 02 Vranov nad Topľou, kde vklad bol povolený pod číslom P. a ktorého vlastnícke právo je zapísané na liste vlastníctva č. XXXX vedenom pre k.ú. U. I.. Podľa žalobcu v dôsledku predmetného vkladu vlastníckeho práva k apartmánu sa plnenie zo zmluvy o budúcej zmluve, ku ktorému sa žalovaný zaviazal stalo v zmysle § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemožným, čo žalovaný napriek oznamovacej povinnosti vyplývajúcej mu z ust. § 577 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka žalobcovi neoznámil. V dôsledku zániku záväzku pre nemožnosť plnenia žalobcovi podľa jeho tvrdenia v žalobe vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, o čom sa dozvedel dňa 15. 7. 2013 nahliadnutím do verejnej databázy katastra nehnuteľností, kedy mu zároveň podľa jeho názoru začala plynúť subjektívna dvojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia v podobe už zaplateného preddavku kúpnej ceny na základe Zmluvy o budúcej zmluve. Žalobca tvrdiac, že žalovanému vznikla povinnosť vrátiť mu sumu 118.584,88 eur v dôsledku toho, že prijal plnenie v tejto výške ako preddavok žalobcu na budúcu kúpu nehnuteľností do vlastníctva žalobcu, pričom následne kúpno predajná zmluva so žalobcom uzavretá nebola a plnenie ku ktorému sa žalovaný zaviazal sa stalo nemožným žiadal zaviazat' ho k tomu súdnym rozhodnutím.

Po dôjdení žaloby súd, plniac povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 103 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pristúpil k skúmaniu, či sú splnené podmienky konania, pričom zistil, že tieto splnené nie sú a konanie je potrebné zastaviť. Meritórnemu prejednaniu žaloby totiž v danom prípade bráni prekážka veci rozsúdenej (res iudicata), preto neprichádza do úvahy iné rozhodnutie ako zastavenie konania z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienok konania.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Prekážka res iudicata (právoplatne rozhodnutej veci), ktorá vylučuje, aby súd vec znovu prejednal, je obsiahnutá v ustanovení § 159 ods. 3 O.s.p. <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3406818&FragmentId2=3406821>> Podľa tohto zákonného ustanovenia len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. K jej naplneniu dôjde vtedy, ak sú súčasne splnené 3 podmienky: 1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté; 2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi; 3. a o tej istej veci. O tú istú veci ide vtedy, ak v neskoršom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo v inom konaní právoplatne rozhodnuté, a týka sa rovnakého predmetu konania a rovnakých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Podstatu skutku treba vidieť predovšetkým v spôsobe účasti účastníkov vo všetkých formách prejavu na určitej udalosti a následku, ktorý bol ňou spôsobený v podobe vzniku, zmeny alebo zániku občianskoprávneho vzťahu. Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako bol skutok posúdený po právnej stránke. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, keď skutok bol súdom po právnej stránke posúdený nesprávne alebo neúplne (v tejto súvislosti viď napr. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. januára 2013 sp. zn. 1 MCdo 12/2010).

Súd lustráciou v aplikácii Register zistil, že v prejednávanej veci nejde o prvý súdny spor žalobcu a žalovaného o vrátenie peňažnej sumy zaplatenej žalobcom žalovanému v rokoch 2008 a 2009 na základe Zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľnosti R#07/1, nakoľko jedno takéto konanie sa tu už viedlo, a to pod spisovou značkou 8C/329/2012, pričom v uvedenom konaní bolo o veci právoplatne meritórne rozhodnuté, čo bráni jej opätovnému prejednaniu v novom konaní.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8C/329/2012 súd zistil, že pod uvedenou spisovou značkou sa viedlo konanie o žalobe žalobcu H. proti žalovanému Finerg International s.r.o., so sídlom Stará Lesná 157, 059 60 Stará Lesná, IČO:36 511 391, ktorou sa žalobca domáhal aby súd žalovanému uložil povinnosť titulom vydania bezdôvodného obohatenia zaplatiť mu sumu spolu 244.892,48 eur ako vrátenie peňažných prostriedkov platených žalobcom žalovanému v rokoch 2008 a 2009 na základe Zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľnosti č. R#07/1 a Zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľnosti č. R#07/2, ktorých predmetom bol záväzok žalovaného ako predávajúceho uzatvoriť so žalobcom ako kupujúcim kúpnu zmluvu na kúpu rekreačných apartmánov v areáli V. a to z dôvodu, že zanikol právny dôvod platenia peňažných prostriedkov žalobcom žalovanému ktorý nepredložil návrhy realizačných kúpnych zmlúv a neposkytol dohodnuté plnenie. O tejto žalobe tunajší súd rozhodol rozsudkom zo dňa 19. 4. 2013 č.k. 8C 329/2012-139 tak, že ju v celom rozsahu zamietol. Toto rozhodnutie v odôvodnení rozsudku odôvodnil tým, že Zmluva o uzavretí budúcej zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľnosti č. R#07/1 a Zmluva o uzavretí budúcej zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľnosti č. R#07/2 sú absolútne neplatné, pričom žalobca vznik bezdôvodného obohatenia žalovaného na jeho úkor nepreukázal, naopak žalovaný preukázal, že peňažné prostriedky poskytnuté za účelom výstavby apartmánových domov nepochádzali z účtu žalobcu, preto bola oprávnená argumentácia žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácii žalobcu žiadať vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd navyše právo žalobcu na vydanie plnenia vyhodnotil ako premlčané, nakoľko žalovaný platby na výstavbu apartmánových domov prijal v rokoch 2008 a 2009, poslednú dňa 28. 5. 2009 a právo na vydanie plnenia bolo uplatnené žalobou na súde až dňa 11. 7. 2012, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, ktorá márne uplynula dňom 28. 5. 2012, preto súd uznal za dôvodnú námietku premlčania práva žalobcu vznesenú žalovaným a aj z toho dôvodu žalobu zamietol.

Proti uvedenému rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 19. 4. 2013 č.k. 8C 329/2012-139 podal žalobca odvolanie o ktorom odvolací Krajský súd v Prešove rozhodol rozsudkom zo dňa 13. 8. 2014 č.k. 2Co/267/2013-230 tak, že napadnutý rozsudok potvrdil. V odôvodnení rozsudku uviedol, že súd prvého stupňa vo veci správne zistil skutkový stav a aj správne vec právne posúdil a vo veci samej správne rozhodol. Okrem iného tam krajský súd uviedol, že nakoľko bola vznesená námietka premlčania zo strany žalovaného, pričom z predložených listinných dôkazov vyplynulo, že jednotlivé platby obdržal žalovaný na svoj účet podľa tzv. zálohových faktúr, kde posledná z nich bola zaslaná žalovanému dňa 28. 5. 2009, žaloba podaná na súde dňa 11. 7. 2012 je žalobou podanou po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Krajský súd sa stotožnil tiež so záverom tunajšieho súdu, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi pre absenciu podpisu žalobcu na zmluvách nevznikol, preto mohol žalobca žiadať len vydanie bezdôvodného obohatenia. Poukázal tiež na to, že ak sa žalobca domnieval, že žalovaný bol povinný s ním uzavrieť kúpnu zmluvu, mohol podať žalobu o uloženie povinnosti žalovanému uzavrieť s ním kúpnu zmluvu.

Rozsudok Okresného súdu Kežmarok zo dňa 19. 4. 2013 č.k. 8C/329/2012-139 po jeho potvrdení rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 13. 8. 2014 č.k. 2Co/267/2013-230 nadobudol dňa 6. 10. 2014 právoplatnosť, čím v zmysle § 159 ods. 3 O.s.p. bola vytvorená prekážka pre to, aby sa táto vec prejedнала znova.

Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a jej existencia v každom štádiu konania vedie k jeho zastaveniu bez toho, aby súd uvažoval o iných opatreniach. Ak by totiž súd napriek tejto procesnej prekážke konal vo veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, ďalším meritórnym rozhodnutím by mohol porušiť základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky. Splnenie procesných podmienok a ich nedostatky súd skúma z úradnej povinnosti (ex off). Po zistení neodstrániteľného nedostatku podmienok konania medzi ktoré patrí aj prekážka veci rozsúdenej súd konanie musí zastaviť. Právoplatné súdne rozhodnutie totiž zakladá stav právnej istoty, resp. odstraňuje stav právnej neistoty účastníkov konania, pričom dôsledok právoplatnosti súdneho rozhodnutia znamená, že rozhodnutie sa stáva pre účastníkov zásadne nezmeniteľným a

záväzným; takéto rozhodnutie získava vynúiteľnosť a je pre súd v inom konaní tých istých účastníkov záväzné. Právne vzťahy ním vyriešené je možno spochybníť len osobitne kvalifikovaným spôsobom - mimoriadnymi opravnými prostriedkami.

Súd má za to, že právoplatný rozsudok Okresného súdu Kežmarok vo veci 8C/329/2012 tvorí prekážku veci rozsúdenej pre opätovné prejednanie nároku žalobcu na vrátenie mu plnenia plateného žalovanému v rokoch 2008 a 2009 na základe zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľnosti R#07/1, lebo konanie 8C/329/2012 malo tých istých účastníkov ako má toto konanie (žalobcom tam bol H. a žalovaným bola obchodná spoločnosť Finerg International s.r.o. IČO: 36 511 391) a prejednával sa tam ten istý nárok, vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Zo žaloby, ako aj zo žalobcom predloženej listiny označenej ako „Informácia o prijatých zálohách - J.“ (čl. 14 spisu sp. zn. 10C/533/2015) je zrejmé, že žalobca sa v tomto konaní domáha vrátenia peňažných súm, ktoré platil žalovanému v období od 2. 4. 2008 do 28. 5. 2009 na základe tých istých zálohových faktúr, vrátenie plnenia za ktoré bolo predmetom konania vedeného na tunajšom súde pod spisovou značkou 8C/329/2012. Podľa tvrdenia žalobcu v žalobe, tento sa tu domáha vrátenia časti z jeho platby zo dňa 19. 5. 2008 realizovanej vo výške 21.325,98 eur z ktorej bola časť vo výške 10.662,99 eur určená a žalovaným započítaná na úhradu zálohy kúpnej ceny v zmysle tu prejednáwanej zmluvy o budúcej zmluve, pričom z príslušného potvrdenia o platbe na čl. 11 spisu 10C 533/2015 vyplýva, že platba sa týkala úhrady zálohových faktúr číslo XXXXX a XXXXX, úhrady za ktoré boli už predmetom konania vo veci 8C 329/2012 (viď č. 71 a čl.74 tohto spisu). Podľa tvrdenia žalobcu v žalobe, tento sa tu domáha tiež vrátenia časti z jeho platby zo dňa 3. 7. 2008 realizovanej vo výške 62.290,66 eur z ktorej bola časť vo výške 30.704,02 eur určená a žalovaným započítaná na úhradu zálohy kúpnej ceny v zmysle tu prejednáwanej zmluvy o budúcej zmluve, pričom z príslušného potvrdenia o platbe na čl. 13 spisu 10C 533/2015 vyplýva, že platba sa týkala úhrady zálohových faktúr číslo 70068 a 70069, úhrady za ktoré boli už predmetom konania vo veci 8C 329/2012 (viď č. 77 a čl. 80 tohto spisu ako aj strana 4 rozsudku KS v Prešove zo dňa 13. 8. 2014). Podľa tvrdenia žalobcu v žalobe, tento sa tu domáha tiež vrátenia časti z jeho platby zo dňa 31. 10. 2008 realizovanej vo výške 61.927,87 eur z ktorej bola časť vo výške 29.987,50 eur určená a žalovaným započítaná na úhradu zálohy kúpnej ceny v zmysle tu prejednáwanej zmluvy o budúcej zmluve, pričom z príslušného potvrdenia o platbe na rube čl. 12 spisu 10C 533/2015 vyplýva, že platba sa týkala úhrady zálohových faktúr číslo XXXXXX a XXXXXX, úhrady za ktoré boli už predmetom konania vo veci 8C 329/2012 (viď č. 83 a čl. 85 tohto spisu ako aj strana 4 rozsudku KS v Prešove zo dňa 13. 8. 2014). Podľa tvrdenia žalobcu v žalobe, tento sa tu domáha tiež vrátenia časti z jeho platby zo dňa 7. 5. 2009 realizovanej vo výške 40.031,93 eur z ktorej bola časť vo výške 18.150,70 eur určená a žalovaným započítaná na úhradu zálohy kúpnej ceny v zmysle tu prejednáwanej zmluvy o budúcej zmluve, pričom z príslušného potvrdenia o platbe na čl. 12 spisu 10C 533/2015 vyplýva, že platba sa týkala úhrady zálohových faktúr číslo XXXXXXXX a XXXXXXXX, úhrady za ktoré boli už predmetom konania vo veci 8C 329/2012 (viď č. 87 a čl. 89 tohto spisu ako aj strana 4 rozsudku KS v Prešove zo dňa 13. 8. 2014). Podľa tvrdenia žalobcu v žalobe, tento sa tu domáha tiež vrátenia časti z jeho platby zo dňa 27. 5. 2009 realizovanej vo výške 32.485,66 eur z ktorej bola časť vo výške 15.730,60 eur určená a žalovaným započítaná na úhradu zálohy kúpnej ceny v zmysle tu prejednáwanej zmluvy o budúcej zmluve, pričom z príslušného potvrdenia o platbe na rube čl. 11 spisu 10C 533/2015 vyplýva, že ide o presne tú istú platbu, ktorá bola už predmetom konania vo veci 8C 329/2012 (viď č. 109 a čl. 110 tohto spisu).

Skutočnosť, že žalobcom realizované platby v rokoch 2008 a 2009, zaplatenia časti ktorých sa tu žalobca (opätovne) domáha, a ktoré boli uskutočnené na základe hore uvedených zálohových faktúr boli plnením na základe Zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľnosti R#07/1 koniec koncov potvrdil výslovne i sám žalobca v konaní sp. zn. 8C 329/2012, keď vo svojom odvolaní proti rozsudku zo dňa 19. 4. 2013 výslovne uviedol (viď čl. 146 spisu 8C 329/2012), že zálohové faktúry vystavené žalovaným a uhradené žalobcom uvádzajú číslo zmluvy R 6/01 preto, lebo žalobca mal pôvodne financovať apartmánový dom číslo X, ale došlo k dohode účastníkov, že dom č. X sa vymení za dom č. X ktorý má väčšiu rozlohu, preto vo faktúrach je uvedené číslo zmluvy R 6/01, i keď išlo o plnenie na základe zmluvy R 07/1.

Žalobca teda už raz na súde nárok na vrátenie platieb, ktoré žalovanému poukázal v priebehu rokov 2008 a 2009 na základe Zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľnosti R#07/1 uplatnil, pričom o tomto jeho nároku už bolo právoplatne meritórne rozhodnuté tak, že nárok na ich vrátenie nemá, lebo po prvé (ako vyplýva z odôvodnenia citovaných rozsudkov) predmetná Zmluva o uzavretí budúcej zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľnosti R#07/1 je absolútne neplatná, po druhé

žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na vrátenie tohto plnenia a po tretie nárok na vrátenie tohto plnenia z neplatnej zmluvy je premlčaný. Preto žalobca potom, čo bolo v právoplatne skončenom konaní skonštatované, že žalobcovi vzniklo len právo na vydanie plnenia z neplatnej zmluvy a tento nárok žalobcu bol k 11. 7. 2012 premlčaný nemôže v novom konaní opätovne domáhať sa vrátenia toho istého plnenia na základe tej istej zmluvy o ktorej opäť tvrdí že je platná a že práva a povinnosti z nej trvali až do júla 2013, čo bolo v konaní 8C 329/2012 vyvrátené z dôvodu, že neskôr, v roku 2013 sa plnenie žalovaného malo stať nemožným. Navyše prevodom predmetného apartmánu v lete 2013 zo žalovaného na inú osobu, na čom žalobca postavil túto svoju novú žalobu už žalobca argumentoval aj v konaní sp. zn. 8C 329/2012 vo svojom odvolaní proti rozsudku zo dňa 19. 4. 2013 (viď čl. 147 spisu 8C 329/2012), teda aj táto jeho argumentácia bola predmetom tohto právoplatne skončeného konania. V právnej teórii i súdnej praxi (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 12. 11. 2014 sp. zn. 5Co/800/2014 dostupný na www.otvorenesudy.sk <<http://www.otvorenesudy.sk>>) je jednoznačne ustálené, že právoplatný rozsudok, ktorým súd žalobu zamietol pre premlčanie, tvorí pre novú žalobu v tej istej veci prekážku rozsúdenej veci (res iudicata). Ak sa teda žalobca už raz vrátenia plnenia domáhal v konaní 8C 329/2012 v ktorom tak prvostupňový, ako i odvolací súd právoplatne a teda záväzne uzavreli, že žalobcovi vzniklo iba právo na vrátenie plnenia z neplatnej zmluvy a že toto už k 11. 7. 2012 bolo premlčané, je neprípustné opätovne sa zaoberať tou istou vecou na základe argumentácie žalobcu, že práva a povinnosti zo zmluvy (ktorá bola v konaní 8C 329/2012 vyhodnotená ako neplatná) trvali až do roku 2013 a že premlčacia doba mala začať plynúť vlastne až v roku 2013 z dôvodu prevodu apartmánu zo žalovaného na inú osobu, na čo žalobca koniec koncov poukazoval už v odvolaní proti rozsudku v konaní 8C 329/2012. Ak žalobca nesúhlasil s posúdením jeho nároku v konaní 8C 329/2012 ako nároku na vrátenie plnenia z neplatnej zmluvy, či so záverom o jeho premlčaní už v roku 2012, prelomenia záverov vyššie uvedených rozsudkov sa bolo možné domáhať len a výlučne uplatnením mimoriadnych opravných prostriedkov vo veci 8C 329/2012, nie iniciovaním opätovného prejednávania tej istej veci novou žalobou. Žalobca sa totiž takto podanou žalobou snaží obísť právoplatne, a teda definitívne urobený záver súdu o tom, že v danom prípade mu vzniklo len právo na vydanie plnenia z neplatnej zmluvy, ktoré sa premlčalo už v roku 2012. Od súdu tak žalobou de facto žiada, aby poprel závery skorších právoplatných rozsudkov a v novom konaní tento opätovne preskúmaval platnosť predmetnej zmluvy, aktívnu legitímáciu žalobcu i otázku premlčania jeho práva, čo je neprípustné. Ak súd raz v právoplatne skončenej veci o plnenie uzavrel, že nárok totožný s tu opätovne uplatneným nárokom je premlčaný, pretože zmluva je od počiatku neplatná, nemožno sa opätovne zaoberať žalobou, v ktorej sa úplne opomínajúc tento záver tvrdí, že záväzky z nej mali trvať až do júla 2013 kedy sa plnenie z nej malo stať nemožným. O veci vrátenia úhrad žalobcu žalovanému realizovaných v rokoch 2008 a 2009 na základe Zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľnosti R#07/1 sa totiž už právoplatne rozhodlo v konaní 8C 329/2012, preto sa nemôže prejednávať znova (§ 159 ods. 3 O.s.p.).

Vzhľadom na zistenú prekážku veci rozsúdenej ktorá je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania neostávalo súdu nič iné, než konanie o žalobe žalobcu podľa § 104 ods. 1 O.s.p. zastaviť.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie bolo zastavené pre nedostatok podmienok konania, pričom na postup podľa § 146 ods. 2 O.s.p. nebol návrh ani zákonný dôvod.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.